

Corona_Fakten: Toto je Covid-19 – 4. část – vysvětleno s využitím poznatků univerzální biologie – biologie podle Hamera

written by Vladimír Bartoš | 23. 10. 2022

[Zdroj](#)

Přeložil: Vladimír Bartoš

Různé příznaky chřipky/Covid-19

17. dubna 2022



The image shows the cover of a book titled 'CORONAFAKTEN'. The cover has a light blue background. At the top, the text reads: 'Das ist Covid19 – mit dem Wissen der Universalbiologie – der Biologie nach Hamer – erklärt - Teil 4'. Below this, it says 'Die verschiedenen Symptome bei Grippe/Covid-19'. A paragraph in German asks: 'In unserer neuen Reihe "Die Universalbiologie" gehen wir auf die oft gestellten Fragen ein, was macht uns "krank", wenn es kein Virus oder Bakterium sein kann?'. Another paragraph states: 'Die Reihe wird ein Rundumschlag und vermittelt wichtiges Wissen zu den wirklichen Ursachen von Symptomen.' In the bottom left corner, there is a black silhouette of a microscope. In the bottom right corner, the publisher's logo 'Praxis Neue Medizin Verlag' is visible. The title 'CORONAFAKTEN' is printed in large, bold, black letters at the bottom center.

Příspěvek Ursuly Stollové

V konvenční medicíně se mezi příznaky chřipky počítají následující příznaky:

- horečka
- zimnice
- bolesti svalů a kloubů
- bolest hlavy

- rýma
- těžké vyčerpání
- únava
- zvracení, nevolnost a (někdy) průjem.
- výrazný pocit nemoci
- suchý kašel
- ucpaný a/nebo tekoucí nos
- bolest v krku
- bolest v krku a zánět spojivek
- citlivost na světlo
- opuchlý obličej
- dušnost
- zduření lymfatických uzlin
- ztráta chuti k jídlu
- Poruchy čichu a chuti

K celému tomuto konglomerátu příznaků se při pozitivním výsledku testu na coronu přidává kožní vyrážka a poruchy vědomí. V zásadě je možné cokoli. Jakýkoli jiný příznak, ať už je jakýkoli, může být hozen do hrnce jako další znamení. Pokud neznáte příčiny nemoci, můžete vždy přidat nový příznak.

V dnešní době se diagnóza „chřipka“ nebo nachlazení nestanovuje, pokud máte rýmu a horečku, protože se testuje pouze domnělý covid. Žádný test však nemá význam, protože se testuje na viry, které neexistují a tedy nejsou příčinou onemocnění.

O tom, které příznaky patří k chřipkové infekci, chřipce nebo nemoci „covid“, tedy rozhoduje pouze dobrý nebo špatný úsudek.

Je tedy možné, že pokud trpíte typickými příznaky nachlazení a navíc máte suchou kůži, lékař vám řekne, že šupinatá a suchá kůže je jedním z příznaků chřipky nebo covidu. Možná se vám to zdá přitažené za vlasy, ale stalo se to. Covid-19, nová „nemoc“ vynalezená v roce 2019, se zpočátku týkala pouze závažných respiračních příznaků, jako je zápal plic. Netrvalo dlouho a do definiční konstrukce se přidaly příznaky „kožní vyrážky“, poruchy vědomí a poruchy čichu a chuti (atd.).

Nejen u chřipky nebo covidu dochází k tomu, že ortodoxní medicína spojuje několik příznaků do komplexu příznaků, syndromu nebo nemoci. Tento přístup lze pozorovat i u mnoha dalších onemocnění: Pokud vám například byla

diagnostikována roztroušená skleróza (RS) a po letech trpíte zánětem spojivek, je tento příznak také započítán jako RS.

To se samozřejmě děje jen proto, že skutečné příčiny roztroušené sklerózy nejsou konvenční medicíně známy a lze je pouze předpokládat. I když máte střevní onemocnění a po letech se u vás objeví bolest kostí, může být tento další příznak přiřítán na vrub střevnímu onemocnění. Když byla rakovina diagnostikována, tvrdilo se, že se může rozšířit a způsobit další příznaky na jiném místě v těle. Teorie metastáz také nebyla nikdy prokázána. Seznam by mohl pokračovat dál a dál.

Důvody pro spojování několika příznaků do jednoho klinického obrazu jsou především v lékařské zmatenosti a neznalosti skutečných příčin nemocí.

Jak daleko je ortodoxní medicína od skutečného pozadí příznaků, které nazývá nemocemi, ukazuje skutečnost, že příčinu respiračních příznaků (chřipka, nachlazení, kašel, bronchitida, rýma) vidí v infekci neexistujícími viry.

Protože ortodoxní medicína přisuzuje příčiny nemocí materiálními důvodům, nezbyvalo lékařům nic jiného než obviňovat z většiny respiračních příznaků zlé patogeny (které mají pocházet zvenčí).

I při diagnóze rakoviny se příčiny stále hledají navenek. Za vznik nádorů jsou údajně zodpovědné karcinogenní látky nebo špatné geny.

Zápal plic s vysokou horečkou byl přisuzován údajným virům jako příčině, hnisavý nebo tuberkulózní zápal plic byl přisuzován bakteriím. Žádná z těchto hypotéz však nebyla nikdy vědecky prokázána. Bakterie se samozřejmě vyskytují (podle odhadů se lidský organismus skládá asi ze 2 kg bakterií), ale to, že jsou iniciátory nemocí, se dodnes nepodařilo prokázat.

Přesto vznikla dodnes platná infekční teorie, kterou se nikdy nepodařilo vědecky doložit a jejíž vyvrácení se dodnes ignoruje.

Znalost skutečné biologie a jejích procesů během nemoci a zotavení vylučuje neprokazatelný předpoklad patogenů a virů.

Ortodoxní medicína povýšila převládající materiální paradigma s předpokladem, že nemoci mají materiální příčinu a přicházejí zvenčí, na všeobecně platné dogma. Alternativní vysvětlující modely, které jsou ke zděšení ortodoxní medicíny také prokazatelné, nemají šanci, protože za posledních 150 let se vyvinul skutečný lékařský průmysl. Vychází ze zásadních omylů, které se vyvinuly k nelibosti pacientů a ve prospěch farmaceutického průmyslu a ortodoxní medicíny. Cesta zpět není možná, protože by se zhroutila celá ekonomika. Z tohoto dilematu však existuje cesta ven prostřednictvím univerzální biologie.

Se znalostí biologie podle Hamera je nutné se na každý příznak podívat zblízka, protože každý příznak obsahuje jiný aspekt. Vzhledem k tomu, že díky pochopení univerzální biologie známe nejen příčinu a průběh nemoci, ale také důvody, proč někdo onemocní, ztrácí řetězení příznaků do obrazu nemoci své opodstatnění. Z tohoto důvodu lze také vysvětlit, proč někdo trpí nachlazením a bolestí v krku a jiný pouze rýmou. Rozhodně to není způsobeno lepším

imunitním systémem nebo jiným údajným virem! Díky univerzálním biologickým poznatkům lze také vědecky dokázat, že před většinou nemocí* vždy existoval psychický, bolestivý šok.

** Existuje několik výjimek, které vedou k onemocnění s psychickým šokem, např. cukrovka, roztroušená skleróza, bolesti žaludku nebo vysoký krevní tlak. Zranění, otravy, radiace a příznaky nedostatku jsou z univerzální biologie vyloučeny.*

Naše vlastní vnitřní biologie tuto duševní bolest vnímá a individuálně ji ukládá v podobě obsahu konfliktu na fyzické úrovni. Pokud se bolest duše rozpustí (vyřešení biologického konfliktu), onemocníme podle pravidel bifázie (dvoufázový průběh nemoci, pozn. překl.) (sympatikonická/vagotonická).

Protože tento bolestivý psychický šok lze zviditelnit pomocí zobrazovacího postupu (počítačová tomografie, CT), je důležité vědět, že každá fyzická nerovnováha je řízena určitou oblastí v mozku. V mozku je mnoho různých oblastí, které jsou zodpovědné za ovládání příslušných orgánů. Protože víme, která oblast je zodpovědná za kterou část orgánu, můžeme pouze pomocí CT rozpoznat, co člověku chybí nebo který orgán je postižen.

V ortodoxní medicíně existují různé modely vysvětlující příčinu chřipky: V první řadě jsou v popředí různé "viry". Existuje však také model „špatného imunitního systému“. Podle ortodoxní medicíny může být příčinou nachlazení/chřipky také vyčerpaný imunitní systém. Pokud se chřipka nebo nachlazení vyskytují častěji, podle materialistického světového názoru ortodoxní medicíny má být příčinou v každém případě poškozený imunitní systém. **Nicméně slabý imunitní systém má způsobit, že onemocníte, ale když už onemocníte, má vám slabý imunitní systém pomoci postavit se na nohy?**

Pokud by tomu tak bylo a takzvané imunitní buňky, které mají převzít obrannou funkci a bojovat proti nachlazení, by byly porušeny a nedokázaly by se nachlazení zbavit, proč pak tento člověk nevyniká například špatně se hojícími ranami nebo dokonce údajnou nemocí AIDS? Podle ortodoxního lékařského modelu by tomu tak mělo být, nebo ne?

Se silným imunitním systémem je člověk chráněn před nemocemi, se slabým imunitním systémem se může rychle nachladit. Pokud vážně onemocníte a dostanete například zápal plic, máte velmi oslabený imunitní systém. Proč jsou tedy pacientům podávány vysoké dávky kortizonu a antibiotik, které podle konvenční medicíny oslabují imunitní systém? Přesto je otázka rychle zodpovězena: Ortodoxní medicína se učí ze zkušeností. Lékaři zjistili, že například kortizon nebo antibiotika rychle odstraní příznaky kožní vyrážky nebo angíny apod.

Proč například antibiotika způsobují vymizení příznaků, ortodoxní lékaři nevědí. Předpokládají, že onemocnění vyvolaly bakterie a že zničení bakterií vede ke zbavení se příznaků. To je však pravda jen zčásti. Léky sice částečně likvidují mikroorganismy, ale pokud rozumíte univerzální biologii, víte, že tyto léky zastavují fázi hojení, protože mají sympatikotonický účinek!

Antibiotika a antivirotika katapultují nemocného z vagotonie do sympatikotonie – z tohoto důvodu příznaky mizí, ale z tohoto důvodu se často vracejí. Antibiotika nebo antivirotika samozřejmě poškozují i naše symbionty, mikroorganismy, takže člověk trpí vedlejšími účinky. Oba léky poškozují tkáně, samozřejmě také bakterie a proteiny.

Pokud se chřipka nebo kožní vyrážka vrátí, použije se opět kortizon, antibiotika nebo antivirotika atd.

V určitém okamžiku převáží vedlejší účinky léku a pak se opět tvrdí, že imunitní systém je oslaben. Protikladněji se opravdu chovat nemůžete...

Imunitní systém, jak jej nastavila ortodoxní medicína, se dodnes nepodařilo vědecky prokázat. Existuje pouze teoreticky a používá se jako zdánlivý model pro vysvětlení některých nemocí. Kromě toho slouží obrovskému hospodářskému odvětví.

Často se stává, že když lékař člověku řekne, že má například zvýšené faktory revmatismu, a proto ho bolí klouby, je šťastný, protože má konečně diagnózu a ví, odkud jeho potíže pocházejí. Konečně diagnóza! Ale „ruku na srdce“, ví nyní on (a lékař), odkud jeho bolest pochází a co s ní může dělat? Pravděpodobně ne. Lékař mu podá lék (symptomatickou léčbu) – ale to mu nepomůže. Naopak, diagnózu, léky a tím i bolest si ponechá po zbytek života. Pokud trpíte opakovanými bolestmi kloubů, je také možné, že vám bude diagnostikován revmatismus, i když jsou tzv. revmatické faktory v normě. Cituji ortodoxní lékařský názor: „Pozitivní revmatický faktor zvyšuje pravděpodobnost revmatického onemocnění, ale nedokazuje ho. Podobně negativní revmatoidní faktor snižuje pravděpodobnost revmatismu, ale nevylučuje ho [1].“

V pozadí takzvaných infekčních nemocí, včetně chřipky, je víra ve viry nebo bakterie způsobující nemoci. Tento přístup, stejně jako teorie revmatoidních faktorů a mnoho dalších předpokládaných příčin nemocí, je hypotézou, předpokladem, který nebyl vědecky podložen.

Můžeme vám vysvětlit příčiny nemocí, aniž bychom se museli uchýlovat k hypotézám, předpokladům nebo vysvětlovacím modelům, které nakonec končí symptomatickou léčbou. Naše vědecky prokazatelné vysvětlení není založeno na hypotézách, nečiní vás závislými na lécích, ale může vás zbavit strachu z nemocí. Každý případ si můžete ověřit sami.

Proč se mohou vyskytovat různé příznaky, pokud za tyto příznaky nejsou zodpovědné viry nebo bakterie?

Pestrý obraz, který vede k diagnóze „chřipka nebo covid-19“, zahrnuje několik zárodečných vrstev: nepředvídaná událost může vyústit v několik procesů s kritérii vyvolávající události. Ty mohou způsobit „zkrřížené zárodečné vrstvy“. To znamená, že neočekávaná situace (biologický konflikt) může například vést k biologicky nezbytnému procesu (SBS) v nové mezodermální vrstvě (např. kosti) a v endodermální vrstvě (např. nosní sliznici). Tyto zárodečné vrstvy spolu „nemají nic společného“, ale vyskytují se společně v symptomatologii na fyzické úrovni. Spouštěcí událost může také postihnout

všechny zárodečné vrstvy, a tedy různé orgány nebo části orgánů.

Příklady:

Předpokládejme, že podnikatel zkrachuje v důsledku „Corona krize“ (spouštěcí událost: úpadek podniku). Ve chvíli, kdy si uvědomí, že jeho společnost již nelze zachránit, pocítí současně následující otřesy:

- „Nemůžu strávit tohle sousto (bankrot firmy)“ (tlusté střevo; endodermální zárodečná vrstva; obsah konfliktu: zbavit se sousta).
- „Moje existence je zničena“ (sběrné kanálky ledvin; endodermální zárodečná vrstva; obsah konfliktu: existenciální konflikt nebo konflikt opuštění a uprchlíka).
- „Ztratil jsem svou vlastní doménu“, „Práce byla mým vším“ (koronární cévy; ektodermální zárodečná vrstva; obsah konfliktu: mužská ztráta teritoria).
- „Na tomto světě, v tomto životě už nejsem k ničemu“, „Moje životní dílo bylo zničeno“ (bederní páteř; novo-mezodermální zárodečná vrstva; obsah konfliktu: znehodnocení, ztráta vlastní hodnoty).

Pokud živnostník může opět úspěšně podnikat, bude při tomto řešení ve fázi zotavení trpět několika příznaky: Dostává průjem (tlusté střevo; „zbavuje se sousta“), musí více močit (sběrné kanálky ledvin; existenční konflikt), cítí srdeční stahy* (mužská ztráta teritoria) a trpí bolestmi v bederní páteři. Příznaky fáze hojení trvají tak dlouho, jak dlouho trvala konfliktní fáze. Dobrou zprávou je, že nejhorší bolest často pomine po šesti týdnech.

** Na organické úrovni to ovlivňuje koronární tepny.*

Další příklad: s vyhlášením „pandemie celostátního rozsahu“ v březnu 2020 zasáhly ženu (pravačku) následující emocionální šoky současně jako tornádo:

- „Už nevidím svého přítele“, protože nežije v Německu (oční spojivka a epidermis; ektodermální tkáň; obsah konfliktu: vizuální separace a ztráta kontaktu).
- „Nedokážu posoudit nebezpečí („virus“)" (nosní sliznice; ektodermální

tkáň; obsah konfliktu: „cítím“ nebezpečí;).

- „Přijdu o práci“ (hrtan; ektodermální tkáň; obsah konfliktu: strach a vyděšení).
- „Jsem zničená – nezvládnou to“ (svaly a klouby; novo-mezodermální tkáň; obsah konfliktu: ztráta sebehodnoty).
- „Nemůžu strávit tohle sousto („virus““ (tlusté střevo; endodermální zárodečný tkáň; obsah konfliktu: zbavení se sousta).
- „Virus mě ohrožuje – už si nemůžu dělat, co chci, ve své doméně“ (sliznice žaludku; ektodermální tkáň; obsah konfliktu: teritoriální hněv/konflikt identity).
- „Cítím se osamělá jako matka, když už nemůžu mít kolem sebe přítele.“ (sběrné kanálky ledvin; endodermální tkáň; obsah konfliktu: osamělá matka).
- „Virus je nebezpečí, které nechci „cítit““ (čichový nerv; ektodermální tkáň; obsah konfliktu: nebezpečí, které nechcete cítit).

Při tomto traumatu (vyhlášení pandemie), které vyvolalo několik šoků současně, došlo k okamžité ztrátě čichu a chuti. Když člověk vnímá, že už nemůže cítit vůni, a/nebo si myslí: „Teď mám Coronu – ach, to je hrozné“, sympatikotonie se zesiluje. To znamená, že i kdyby člověk ještě trochu cítil čich, při zvýšené sympatikotonii se čich zcela ztratí. Pocit „strachu“ vždy vyvolává silnější sympatikotonii a tím i větší masu konfliktů.

Kromě toho žena od té doby trpěla bolestmi žaludku, hlavně když něco snědla nebo se dívala na zprávy s obsahem „Covid-19“. Tento jev je způsoben pocitem, že si člověk už nemůže ve své oblasti dělat, co se mu zlíbí. Někdo nebo něco zasahuje do vnitřního revíru (teritoria).

Od šoku žena přibrala několik kilogramů, což ji příliš nepřekvapilo, protože od uzavření se také moc nehýbala. Co ji však trápilo, byly opuchlé oči, když vstala. No, během dne se otok zmenšil. Tento symptom je způsoben pocitem „mateřské osamělosti“. V konfliktní fázi si organismus ukládá vodu, aby mohl

přežít déle – i bez partnera.

Předpokládejme, že pandemie skončí. Po skutečném konci pandemie pocítí i žena z našeho příkladu, že jí spadla tíha ze srdce, protože to bylo její trauma, které se nyní stalo bezpředmětným. Do fáze zotavení vstupuje s následujícími příznaky:

- Protože opět vidí svého přítele, dostane zánět spojivek v pravém oku (pravák) a vyrážku, která je omezena na pravou stranu obličeje. Někdy se vyrážka objeví i na vnitřní straně stehen. Proč právě tyto oblasti? Jednak proto, že pravá strana obličeje je její „partnerská strana“, a jednak proto, že se minula se svým intimním partnerem (vnitřní strana stehen). Kromě toho bude více močit, protože konflikt sběrných kanálků ledvin (konflikt mateřské osamělosti) se stal bezpředmětným.
- Protože už dokáže vyhodnotit nebezpečí („virus“), dostane rýmu, která je doprovázena horečkou, jasnou sekrecí a bolestí hlavy. Zpočátku bude trpět ucpaným nosem, ale přesto si všimne, že se jí vrací čich, a tím i chuť.
- Teď, když už ví, že to zvládne, se u ní objeví bolesti svalů a kloubů, které se omezují hlavně na pravou stranu. Na začátku celého komplexu příznaků trpěla také zimnicí*. Fenomén třesu souvisí s procesem, který postihuje svaly a klouby, když se v mozku během počáteční fáze hojení ukládá voda. Po několika hodinách nebo po jednom či dvou dnech (záleží na mase konfliktu) se objeví horečka. Velmi intenzivní trauma může také vyvolat ještě déle trvající chlad.
- Protože je žena nyní „v bezpečí“, nemusí se bát o svou práci. Ve fázi hojení se jí změní hlas a bude trpět kašlem. V závislosti na závažnosti konfliktu může dojít k zánětu hrtanu.
- Protože nyní strávila prodělané sousto („virus“), „nebezpečí pominulo“, bude také trpět průjmem. Pozitivní na tom však je, že má opět pocit, že si ve své sféře může dělat, co chce. Nikdo neprovádí zásahy do její vlastní oblasti. Může si opět dělat, co chce. Kvůli tomu ztrácí bolesti žaludku. Vzhledem k různorodosti příznaků si toho však všimne až na konci druhé fáze hojení.
- Protože existuje několik fází hojení souběžně, dostaví se podle toho silný pocit nemoci, únava, vyčerpání a horečka.

Vzhledem k tomu, že každý člověk vnímá a cítí něco jiného, dochází k nejrozličnějším variantám a komplexům příznaků. Z tohoto důvodu může člověk trpět pouze kašlem nebo dostat celou řadu příznaků. Příznaky „chřipky“ nebo „covid-19“ se vždy řídí pravidly (stejně jako u všech ostatních nemocí) bifázie (sympatikonie/vagotonie). V zásadě je to jednoduché: kdyby skutečně existovaly bakterie nebo viry, které by nás mohly nakazit, museli bychom být v „permanentním stavu nemoci“: V tělesných tkáních se nachází přibližně 100 bilionů bakterií. Kromě toho existuje ještě větší, zatím nehodnotitelné množství krátkých nukleových kyselin, které jsou nesprávně interpretovány jako součásti virů. Pokud by tedy existovala nákaza, museli bychom být neustále nemocní, protože každý neustále nakazí někoho jiného – lidstvo by musel zachvátit trvalý stav nemoci.

Je důležité vědět, že několik emočních tsunami způsobuje různé příznaky, ale přesto se může stát, že pouze jedna nebo dvě pocíťované emoce během šoku ovlivní také pouze jeden nebo dva typy tkání. Takzvané „celkové příznaky“, jako je únava, vyčerpanost, nevolnost a horečka, jsou důsledkem převažující vagotonie. Tyto obecné znaky se nevztahují na konkrétní zárodečné listy, ale na existující parasympatické příznaky. **Tyto příznaky se mohou vyskytnout v jakékoli tkáni, která je ve vagotonii.**

Další zajímavý jev: Vzpomeňte si na muže s cukrovkou, kterého manželka rozčiluje, protože si dělá starosti. Určitě se bude rychleji cítit dodatečně otrávený, pokud se k němu přiblíží další lidé a budou na něj vyvíjet tlak. Dokáže se rychle otřepat a pustit ostatní lidi – ale ne svou ženu. Svou ženu miluje a nechce se jí zbavit – přesto všechno je však „zesilovačem reakce“. To může odvést pozornost od skutečného problému – šoku v daném okamžiku. Člověk se pak soustředí na manželku a rodinu, ale ti jsou vlastně jen zesilovači. Možná bylo původní trauma v rodině, u otce nebo matky, ale možná ne. Faktem je, že pokud se hladina cukru v krvi příliš nezvýší, protože se již necítíte být manželkou rozčilení (ve smyslu vytváření úzkosti), je to jisté znamení, že rodina je pouze „zesilovačem paliva“, ale ne spouštěcí událostí! Pokud se hladina cukru v krvi normalizuje ve stabilní rodinné situaci, je to jisté znamení, že jde o zdroj konfliktu.

Co to znamená „cítit se otráveně“?: Zprvu, toto „být otrávený“ znamená STRES – jakákoli konfliktní fáze se s ním může zintenzivnit. Pokud se žena o svého muže bojí, je to ze strachu o něj.

Stejně jako každý lékař může svými hororovými scénáři vyvolat strach. Nic jiného to není. Koneckonců, lékař se také stará o svoje zdraví. Je to úplně stejné. Lékař, který není vzdělán v univerzální biologii, se bojí Coronu, rakoviny nebo roztroušené sklerózy stejně jako kdokoli jiný.

Když strach rozložíte až ke kořenům, vyjde najevo jen strach ze smrti, umírání, utrpení a pomíjivosti.

Řekněme, že vyhlášení pandemie je oficiálně zrušeno. Média už neinformují ani slovem o Coroně nebo o očkování – stejně jako v roce 2009 v souvislosti s prasečí chřipkou. V určitém okamžiku budete mít jistotu, že vaše zdraví už nic neovlivní. Jste uvolnění – z duše vám spadne kámen. Ale když kámen spadne, objeví se příznaky. Nezáleží na tom, co vás trápí, zda bolest,

horečka, bolest svalů a kloubů, bolest hlavy, nachlazení, zánět spojivek, zimnice, silná únava, vyčerpání, zvracení, nevolnost, průjem, výrazný pocit nemoci, suchý kašel, ucpaný nos a/nebo rýma, citlivost na světlo atd. – pokud ve vás stále přetrvává „zbytkový strach“, pomyslíte si: „Panebože, covid je pořád tady!“. Možná „jen“ v oslabené podobě: „Existuje přece jen covid?“. V každém případě tato varianta emoční úrovně funguje stejně jako přesvědčení, která vám byla vštípena. S tímto strachem možná symptomy náhle zmizí, ale ne proto, že jste byli schopni vnímat své trauma jako zcela banální a fáze zotavení je dokončena, ale proto, že jste se opět stali sympatikotonickými se strachem. Došlo k recidivě, k opakování šoku.

Pokud pak opět pocítíte menší úzkost, opět se u vás objeví příznaky atd. Může se také stát, že každý rok v březnu trpíte příznaky nachlazení znovu a znovu, protože váš organismus si pamatuje tehdejší situaci („vyhlášení pandemie“), a proto trauma nebylo zcela vyřešeno – stále existuje zbytkový strach, že pandemie může být vyhlášena znovu.

Ortodoxní medicína nazývá tento druh opakujících se příznaků „alergií“; my jim říkáme „koleje“, protože jedete takřikajíc znovu po stejné trati.

Samozřejmě není nutné, aby jeden šok vyvolal různé procesy. V různých situacích mohlo dojít k několika traumatům.

Vezměme si jako příklad komplex příznaků spály*: Zde se může jednat o různá traumata (z různých stresových situací), která se stávají nevýznamnými při jediném (konfliktním) řešení najednou.

** V konvenční medicíně patří mezi příznaky spály vysoká horečka se zimnicí, bolesti v krku se silnou bolestí v krku a obtížemi při polykání, bolest hlavy a končetin, otok čelistních lymfatických uzlin, zpočátku bílý jazyk a později tmavě červený jazyk (malinový jazyk), tzv. „spálu“: motýlovité zarudnutí nad nosem a tvářemi; bledý trojúhelník v ústech a exantém (vyrážka).*

V takovém případě prakticky „zabijete sedm much jednou ranou“. Příklad: Dítě se ve škole necítí vůbec dobře. Nemá tam žádné kamarády a je neustále ve střehu, protože ostatní děti se mu mohou smát nebo se mu posmívat. Dítěti se již jiný žák dost ošklivě posmíval a škádlil ho (1. šok). Rád by měl alespoň jednoho přítele. To se však nestalo. Kromě toho dítěti ve škole velmi chyběla matka (2. šok). Když učitel položil dítěti otázku a ono neznalo odpověď, cítilo se bezcenné a hloupé (3. šok). Několikrát o tom chtěl mluvit nebo dokonce něco říct ve škole – ale z jeho úst nic nevyšlo (4. šok).

Se změnou školy, která se ukázala jako pozitivní, se dítě vyrovnalo se všemi šoky najednou: bolelo ho v krku, protože si našlo dobré kamarády a zbavilo se té druhé špatné školy. Zároveň se už necítil bezcenný a začaly ho bolet končetiny. Teď, když se v nové škole cítil dobře, už se mu po matce nestýskalo: dostal kožní vyrážku (separační konflikt ve fázi zotavování) a jazyk s bílým povlakem* („konflikt sousta“), protože se zbavil špatné školy a dostal se do lepší situace.

** Jazyk s bílým povlakem zahrnuje fázi obnovy „konfliktu sousta“ s obsahem „není schopen sousto uchopit“, „je schopen ho získat“ a/nebo „není schopen se ho zbavit“. V tomto období také trpí zápachem z úst. V konfliktní fázi dochází ke ztluštění submukózy (kůže pod sliznicí) jazyka. Toto zahuštění je pak ve fázi obnovy opět rozkládáno bakteriemi a plísněmi a vede k zápachu z úst. Na konci hojení (druhá fáze zotavení) vidíme tmavě červený „malinový jazyk“, který se postupně vrací do své normální barvy.*

Další příklad:

Muž ve věku asi 30 let má příšerné „chřipkové příznaky“. Téměř neviděl a trpěl silným kašlem. Jeho příznaky: silně opuchlé oči, zánět spojivek pravého oka, zánět průdušek, zánět mandlí, vyrážka na obličeji a vnitřní straně stehen, horečka, bolesti svalů a kloubů, bolesti hlavy, rýma, únava, malátnost a opravdu výrazný pocit nemoci.

Co se stalo:

Před několika měsíci ho opustila přítelkyně a před týdnem se seznámil se ženou, do které byl velmi zamilovaný. Několik hodin předtím, než se příznaky objevily, mu tato žena vyznala lásku.

Co se stalo předtím? Spouštěcí události:

Jeho předchozí přítelkyně mu vždycky vyhrožovala, že ho opustí, dokud ho skutečně neopustila. Kvůli těmto neustálým hrozbám reagovala jeho vnitřní biologie „teritoriálním strachem“, který na fyzické úrovni ovlivnil průdušky. Problém se stal irelevantní s novou přítelkyní, což způsobilo, že se u něj objevil kašel a bronchitida. S novou přítelkyní souvisí také zánět spojivek a kožní vyrážka. Protože ho opustila předchozí žena, reagoval konfliktem odloučení (separace), který se s novou přítelkyní stal nepodstatným. Zánět spojivek na pravém oku (je pravák) zahrnuje vizuální separační konflikt. Jinými slovy, „ztratil jsem někoho z dohledu“. V tomto případě jeho partnerku. Vyrážka na obličeji a vnitřní straně stehen je ztrátou kontaktu, který se stal ve fázi zotavování irelevantním. Bolest v krku je archaicky zažitý program „získání sousta“ (pravá strana) a „zbavení se sousta“ (levá strana). Bolest v krku se také objevuje až ve fázi zotavení, kdy je šok překonán. Ve skutečnosti se chtěl předchozí přítelkyně zbavit, možná kvůli jejím neustálým výhrůžkám. Na druhou stranu chtěl také získat sousto – což se mu s novou partnerkou podařilo. Dostal rýmu, protože „problém s počasím“ mohl skončit – nebezpečí pominulo.

Protože se kvůli situaci, kdy ho opustila jeho předchozí partnerka, cítil nedostatečný, ztratil velmi sebehodnotu. Z tohoto důvodu se u něj během rekonvalescence objevily bolesti svalů a kloubů. Opuchlé oči byly způsobeny konfliktní fázi sběrných kanálků ledvin. Protože jako člověk byl nezávislý a vždy se obával o svou existenci, stal se tento biologický proces nezbytným. Tento proces nebyl vyřešen. Při existujícím konfliktu sběrných kanálků ledvin se **všechny příznaky projevují silněji ve fázi hojení**. Únava, malátnost, horečka, bolest hlavy a výrazný pocit nemoci se mohou objevit v kterékoli

fázi hojení. To je také způsobeno zadržováním vody v příslušných oblastech mozku. Při existujícím konfliktu ledvin se tato ložiska zvětšují a objevují se horší příznaky.

S většinou „nemocí“, které podle konvenčních lékařských poznatků obsahují několik symptomů, je to podobné: vyřešením „hlavního problému“ a změnou života se může stát několik konfliktů současně nevýznamnými. Závěr: Člověk má komplex příznaků a trpí různými příznaky. Různé potíže spolu nijak nesouvisí a řídí se svým programem podle pravidel bifázie (sympatikotonie/vagotonie). Na fyzické úrovni se vyskytují společně ve své symptomatologii. Stejně je to s komplexy příznaků chřipka nebo covid-19. Jsou to prostě názvy pro několik příznaků. Zítřka už by se toto nahromadění příznaků mohlo jmenovat jinak – zde je ortodoxní medicína docela vynalézavá.

Odkazy:

[1] <https://de.wikipedia.org/wiki/Rheumafaktor>

Další texty ke studiu:

[Corona_Fakten: Toto je Covid-19 – 2. část – vysvětleno s využitím poznatků univerzální biologie – biologie podle Hamera](#)

[Corona_Fakten: Toto je Covid-19, 3.část – vysvětleno s využitím poznatků univerzální biologie – biologie podle Hamera](#)
